

Dinsdag, 24 September 1985

DE OMKEER IN DE TIJD

Goede avond.

Mag ik u er eerst op wijzen dat wij nog onwetend, noch onfeilbaar zijn denkt u zelf na. Als onderwerp hebt u mij gevraagd met u te bespreken: de omkeer in de tijd. Nogal dubbelzinnig, hé? Je kunt zeggen de omkeer in de tijd is een terugkeer naar de kindertijd, maar dat zal wel niet de bedoeling zijn neem ik aan. Misschien is het aardig om eens na te gaan hoe het ongeveer in elkaar zit. Ik zal proberen om het heel simpel te houden. Als ik namen gebruik dan moet u niet denken dat het allemaal irreëel is. Het zijn alleen maar aanduidingen, die wel eens gebruikt worden.

Het begin van de mensheid, als u wilt het paradijs, wordt wel eens aangeduid als de zilveren mensheid. In die tijd was er een absolute harmonie tussen de mens en de ecologie van de aarde. Daardoor kon men leven van de vruchten die er waren, enzovoort, u kent het verhaal. Daarna kragen we te maken met de stenen ook wel leien mensheid genoemd. Die mensheid raakte in zichzelf verdeeld, moest werken en worstelde met het milieu inplaats van er deel van te zijn. Vandaar gaan we verder met de ijzeren, de koperen en uiteindelijk de bronzen mensheid. Zo zien we dat die mensheid steeds verder vervreemd raakt van haar werkelijkheid. De werkelijkheid van de mens is namelijk ook geestelijk en waar geen harmonie is kun je dat niet uiterlijk compenseren. Om het heel eenvoudig te zeggen: een computer kan goed rekenen, maar heeft geen ziel. Een mens die wil leven als een computer, vergeet dat hij een ziel heeft. Daardoor is hij z'n contact, zijn harmonie kwijt.

Dan komt er een tijd dat alles met die mens zich eigen maakt aan de ene zijde materieel uitkristalliseert tot allerlei buitengewone verworvenheden. Aan de andere kant wordt ook duidelijk dat de mensheid altijd twee zijden heeft gehad, de lichtzijde en de schaduwzijde. Daaruit volgt dat er weer een verandering op komst is. Die verandering doorloopt eerst alle voorgaande stadia in zeer versneld tempo. Daarna krijgen we weer te maken met wat men noemt de zilveren mensheid. In deze zin is er eigenlijk wel een ommekeer in de tijd. Je zoudt het duidelijker kunnen zeggen; als de cyclus volledig afgelopen is, dan begint samen met de bereikingen van de vorige cyclus, opnieuw een cyclus en herhalen zich de verschillende fasen. Je zit nu in een periode waarin het uitkristalliseren van al hetgeen met de mensheid materieel heeft en ook aan materialisme heeft opgezameld een hoogtepunt bereikt. In deze periode wordt steeds smartelijker kenbaar dat de mens ook een ziel moet hebben. Het wordt duidelijk dat bijvoorbeeld plantengewassen veel beter reageren op gedachten dan op kunstmest. Het moet duidelijk worden dat denken aan je naaste niet alleen is met geven aan je naaste, wanneer je zelf genoeg hebt, maar er moet een voortdurende wisselwerking zijn. Mensen beginnen dat heel langzaam te begrijpen en daardoor komen de veranderingen. De veranderingen van deze tijd zijn in plaats van uiterlijke, vooral innerlijke veranderingen. Die veranderingen kun je vanuit het huidige standpunt niet altijd als positief zien. Stel je nu eens voor dat je je geïsoleerd gaat voelen. Je probeert dan om die leegte op de een of andere manier op te vullen. Als je gewend bent dat te doen met materie dan krijg je een losgeslagen maatschappij. Hebben we op 't ogenblik. Voordat een mens zijn onmacht begint te beseffen en niet begrijpt dat hij in zichzelf de geestelijke macht en de zielekracht draagt, dan grijpt hij naar machtsmiddelen. Terrorisme. Manneer mensen vergeten dat in henzelf de wijsheid bestaat, gaan ze uit van de onfeilbaarheid van bewijsbare en niet bewijsbare stellingen. Die stellingen hebben ze nu eenmaal geaccepteerd en zullen ze met alle middelen verdedigen. Niet omdat ze daarmee de juistheid zouden aantonen, maar omdat elke andere oplossing hun onjuistheid zou aantonen.

Kijk naar de maatschappij. Kijk naar de moeilijkheden van bij voorbeeld Raegan. Hij krijgt er binnenkort nog een paar moeilijkheden bij. Kijk naar wat zich op het ogenblik bijvoorbeeld in Frankrijk afspeelt. Het bekende afschuifstelsel enz. Daar gaat het echter niet om. Als ze alle mensen die betrokken zijn geweest bij de aanslag op Green Peace Lares als ze al die mensen

bij elkaar willen houden dan zouden ze dat het best op de Place dou of zo kunnen doen. Er zijn een heleboel mensen bij betrokken geweest, heus niet maar enkelen. Zo kan ik door gaan. Ik wil u wel wijzen op de eigenaardige ontwikkelingen in bij voorbeeld Italië. Ik wil u herinneren aan de eigenaardige revoluties die zich nog steeds aan het afspelen zijn Amerika en ook in Afrika. De meeste mensen denken dat die revolutie onvermijdelijk is en ook noodzakelijk. Maar een revolutie is een omwenteling, geen werkelijke verandering. 't Is gewoon wat boven is komt beneden en wat beneden is komt boven. In deze dagen is het nog steeds niet helemaal doorgedrongen. Maar de innerlijke honger van de mensen wordt steeds groter. Ze proberen soms te ontvluchten aan die werkelijkheid door allerlei kerkjes en groepen te vormen. Dat zijn in zichzelf besloten eenheden die een eigen meester God of wat hebben en die op grond van een nu beleefd geluksgevoel of latere bekroning zich in feite geïsoleerd hebben. Mensen die in sprookjesland leven. Die mensen doen dat omdat ze in zichzelf bang zijn.

Misschien is het kenteken van deze tijd; angst. Maar een angst die voortdurend bestaat lost zich op. Of door gewenning of en dat is in veel gevallen toch wel waarschijnlijker doordat men probeert de oorzaken van die angst te vinden. Maar dat gebeurt hebben we geen revolutie nodig, maar een evolutie. 't Is namelijk niet nodig om de uit het verleden voortgekomen dingen te veranderen. Evenmin als het denken van de mensen en de sociale indelingen. Met andere sociale wetgeving krijg je niets beter of slechter. Je verandert uiterlijkheden. Waar met een beter sociaal begrip bij de mensen verandert een stuk van de samenleving. Omdat de mensen daar intenser deel van worden. Evolveer je naar een hoger begrip van saamhorigheid en verantwoordelijkheid dan evolueer je op de duur ook naar een hoger begrip van de wereldworsteling. Het zijn deze veranderingen die op het ogenblik de boventoon voeren. Het is jammer voor een heleboel mensen, omdat men vooral in de laatste dertig jaren het elitair denken uit het begin van de negentiende eeuw heeft doen herleven. Zoiets van wij weten het en dus maken wij het maar uit. Je weet het niet werkelijk. Dat elitaire denken is een van de uiterlijke veranderingen op het ogenblik. Dat elitaire denken en gelijktijdig de oorzaak van veel wanhopig protest, een heleboel onnodige demonstratie, een heleboel onnodig geweld vanuit de massa. Want ook degenen die zich verzetten tegen de huidige maatschappij met vredige of andere middelen, gaan uit van het standpunt wij weten het en een ander moet het niet. Ik geloof niet dat het verschil tussen een anarchistisch leider en de Paus zo bijzonder groot is. Ze verkondigen beide een andere leer, maar verklaren gelijktijdig zichzelf onfeilbaar.

Je moet begrijpen dat de werkelijkheid een aaneengroeien is. Nu wil ik helemaal niet bepaalde ontwikkelingen van de laatste tijd overdreven belangrijk noemen.

Wat in Finthorn is gebeurd, was in het begin schitterend. De laatste tijd was het met dubieus en het wordt al weer een beetje een exploitatie. Maar wat er aan ten grondslag ligt is wel degelijk geldig. Wanneer u bewondering, liefde, aanvaarding uitstraalt naar een plant, zal die plant daarop reageren door mooier te bloeien, door beter te groeien, kortom vruchtbaarder te zijn.

Manneer u dieren kunt zien als een deel van het milieu en dan mag u heus nog een jager zijn, dan zult u dieren als een normale factor in hun bestaan aanvaarden. Daardoor zullen ze minder verjaagd worden. Ze zijn in hun rust minder gestoord. Ze reageren op u als bij voorbeeld antilopen op een paar aansluitende leeuwen. Ze zullen uitkijken en wegvlugten als het nodig is. Dat hoort er nu eenmaal bij, maar als het dier gaat slapen dan kun je voorlopig rustig met je eigen zaken doorgaan. Je moet deel zijn van het geheel. Dat betekent heus niet half zacht, laat staan helemaal zacht. Het enige dat zacht is in de wereld is de kern, als je daar buiten komt dan blijft er niemand meer over, die halfzacht is, laat staan helemaal zacht. Realiseer je gewoon dat het leven bepaalde wetten heeft. Bij dat wettensysteem zijn er bepaalde dingen die je als mens misschien anders zou willen hebben, bij voorbeeld het eten en gegeten worden. Maar die dingen horen bij de natuur. De moet die natuur eerst aanvaarden zoals ze is, voor je haar werkelijk kunt beleven. Beleef je die natuur echter dan zendt jij signalen uit naar al wat in die natuur bestaat. Al het levende in de natuur reageert op hetgeen jij bent en uitstraalt. Dat is het geheim van vele heilige mannen uit het verleden. Die mannen, die omringd door wilde dieren ergens als kluzenaar of goeroe leefden en die bij wijze van spreken door de slang nog verdedigd en beschermd werden. Het is helemaal niet zo gek als het lijkt. Het zijn geen wonderen. 't Is doodgewoon wanneer de slang voelt dat u bij de slang hoort, dan zal de slang u verdedigen en beschermen. Maar als een slang voelt dat u bang bent en dus een vijand bent, zal de slang agressief zijn. Mant uw angst wordt in de slang gewekt. Van de slang is het dan geen gewone prooi-reactie meer, het is een verdedigingsreactie. Uw

angst is in de slang aanwezig.

Die overdracht weten de mensen niet meer in deze tijd, behalve misschien heel simpele zielen, die door iedereen betreurd, nog zo ver van de beschaving leven. Nou ja, beschaving.

De verandering van de tijd wordt dus bepaald door de toenemende gevoelens van leegte die in de mens bestaat. In Italië bij voorbeeld zijn de mensen erg aan het veranderen. De mensen denken anders. Het geloof wordt niet ontkend, maar voor het volk is alleen een geloof aanvaardbaar met dicht bij de natuur staat.

het tweede punt zal u intussen eveneens duidelijk zijn geworden. Het veranderen gaat in een zoeken naar harmonie. Waarop berust die harmonie in feite? Ik heb in het begin al duidelijk gemaakt dat het is een deel zijn van het geheel. Voor een mens hoort er nog meer bij. Je kunt namelijk niet alleen deel zijn van de materiële de zienlijke wereld omdat een deel van je eigen wezen tot een ander soort wereld behoort . Je moet een eenheid vinden tussen wat men wel de geestelijke wereld of de wereld van de geest noemt zover ze in jou bestaat, en je benadering van je wereld. Het vinden van die eenheid is buitengewoon belangrijk. Hoe vind je die? In de eerste plaats door de natuur te aanvaarden zoals ze is. In de tweede plaats door jezelf te aanvaarden zoals je bent en in de derde plaats door een eenheid waarin geest, stofcontacten met de wereld en contacten met de geest eigenlijk samenvloeien tot een beleven. Daar weten de mensen ook niet veel van.

De oorspronkelijke heksen zijn eigenlijk geen heksen. Dat zijn een soort natuuraanbidders. Hun eenheid met de natuur maakt de natuur dienstbaar voor wat zij doen. Zij zoeken die eenheid met de natuur als het ware in zichzelf op te nemen omdat de mens een denkend element is en veel elementen in de natuur dat niet zijn. Zij treden eventueel sturend of stuwend op. Dat zijn in feite de heksen. Dat daar later de duvel bij te pas is gehaald, laten we daar niet over spreken. 't Is hetzelfde als met de oude Goden en Godinnen, die ineens demonen worden. Neem bijvoorbeeld de oude Astarte verering. Dat was een hele normale godsdienst voor die tijd. Dat daarbij nogal met intermenselijke contacten van intieme aard werden bevorderd, was in die tijd bij de meeste godsdiensten zo. Zelfs de joden hebben een hele tijd prostitutie gehad, althans prostitutie die door de tempelwacht werd beheerd en waaruit de tempel ook inkomsten kreeg. Maar de joden waren toch wel een beetje kieskeurig en wat zien we dan gebeuren; de God of Godin, een aspect van de Moedergodin, die we in vele gestalten overal aantreffen, wordt tot de demon. Eerst Asmarod en later zelfs Asmodé. Manneer we kijken naar de kracht van de natuur dan zien we dat de saters en Dyonisus goden zijn, maar wat is het eindresultaat? De sater wordt Satan. De instandhouding van de natuur geeft nogal met vruchtbaarheid. Uiteindelijk wordt Satan de jonkheer met de gespleten hoef, waar Faust contact mee krijgt. Eigenlijk een beetje zielig.

Al die krachten van de natuur bestaan nog net zo goed, alleen de moedergodinnen zijn veranderd. Als je kijkt naar de intense Mariaverering bij bepaalde ook hooggeplaatste personen in deze tijd, dan moet je je wel realiseren dat die maagd Maria heel vaak wordt afgebeeld met attributen die Dyonisus ook had. Met andere woorden hier is de moedergodin wederom in verschijning getreden. Maar nu gesteld in een relatie waardoor zij aanvaardbaar wordt voor een geloof dat vele uitingen van de natuur poogt te verwerpen, te onderdrukken of te veranderen. In deze dagen willen de mensen ervan loskomen. Men beklagt zich wel eens over de bandeloosheid van de jeugd. Ik geloof niet dat die jeugd nu werkelijk zo bandeloos is, maar er is iets anders aan de hand. Deze mensen willen aan de ene kant het vrije harmonische beleven en aan de andere kant denken ze dat je het alleen maar materieel kunt doen. Daardoor komen ze inderdaad tot nogal met uitspattingen. Maar zeg je is dat nu zo erg? Ik denk dat het veel erger is als een mens in zelfgerechtigheid een ander onderdrukt dan wanneer hij toevallig een beetje te ver gaat in zijn persoonlijke vrijheid en de ander tenminste niet dwingt om daaraan deel te hebben.

We moeten begrijpen dat de heksen van eens bepaalde orgiastische riten kenden. Maar die riten waren de uitbeelding van de vruchtbaarheid. De vruchtbaarheid was niet iets dat alleen maar bij de dieren en gewassen op aarde plaats vond. De vruchtbaarheid was gelijktijdig de uitdrukking van de eenheid van de gehele aarde, ook in de mensheid. Heksachtigheid neemt de laatste tijd weer een beetje toe. O niet, dat de mensen zichzelf als heksen beschrijven, behalve een paar buitenbeentjes natuurlijk. Waar in hun denken gaan ze steeds meer zoeken naar: hoe kan ik me daar een mee gevoelen. Kan ik hier iets belangrijks scheppen, Maar ik

persoonlijk in thuis hoor, waar ik bij betrokken ben. En dat is een omschrijving van harmonie. 't Is ook een omschrijving van naastenliefde. Want naastenliefde is niet alleen maar het hoogdravend galmen van allerlei spreuken terwijl je collectes houdt voor rampen, die ergens ver weg zijn gebeurd. Het is ook wel degelijk een gevoel van innige verbondenheid met alle mensen om je heen. Er is behoefte aan die genegenheid, aan die harmonie, die verbondenheid. En in de moderne maatschappij zien we dan ook dat zich twee richtingen ontwikkelen. In de heksentijd hebben we dat ook gekend. Je had de duistere heksen en je had ze van het lichte pad, degenen die eigenlijk probeerden te geven en niet probeerden te nemen. Ook in deze tijd is er een splitsing gaande in het leven van de mensheid. En we zien, terwijl het dan nog steeds de mode is er steeds meer mensen komen, die toch proberen te geven. Dat is erg belangrijk. Want als mensen gaan proberen om te geven, dan ontvangen ze ook en dat is iets wat men over het hoofd ziet. Er is de wet van evenwicht. Wanneer jij een ander dient zonder er iets voor te vragen of er verder over na te denken dan gebeurt er ook iets waardoor jij gediend wordt als het nodig is. Wanneer je van je bezit aan een ander geeft dan komt er een ogenblik dat jij bezit nodig hebt en dan wordt het jou ook gegeven. Er is evenwicht, maar je moet dat onzelfzuchtig kunnen doen, wil dat evenwicht functioneren.

Het aantal mensen, dat daar langzamerhand bij betrokken raakt, neemt toe. Ik wil het nu niet hebben over een aantal ingewijden dat op aarde werkzaam is en dat probeert om boodschappen als deze en anderen te verbreiden. Dat is eigenlijk het formuleren van iets dat in de mens zou moeten bestaan, maar dat hij eerst in zichzelf waar moet maken voor dat het werkelijk meetelt. Een mens moet begrijpen dat er niemand is die iets voor jou kan doen, werkelijk kan doen. Ze kunnen je van alles geven, maar met wat je ontvangt verlies je ook weer iets. 't Ene ogenblik je vrijheid, 't andere je zelfrespect of meer van je bezit dan jezelf gekregen hebt. Het is gewoon een wisselwerking. In deze tijd heb je steeds meer mensen die zeggen: in mij leeft het licht, in mij leeft de zon, in mij leeft die kracht, in mij leeft God. Die kracht zal ik uiten en ik vraag niet hoe, wanneer, waarom, maar wanneer het noodzakelijk is dan uit ik die kracht. Het zijn deze mensen die bezig zijn in het totaal meer evenwicht op te bouwen. Een evenwicht waar op den duur ook de elementen bij betrokken zullen zijn. Een evenwicht waarbij de planten en de dieren mee een rol spelen en je de oceanen niet kunt uitzonderen.

Deze harmonie is reeds misschien een afschaduwing in de komende periode. Datgene wat men het Koninkrijk Gods op aarde heeft genoemd in de Christelijke Leer. Het is de terugkeer naar de zilveren tijd. De tijd dat de eenheid tussen de mensen en de natuur zo groot was dat de mens dienend de natuur geestelijke impulsen gaf en de natuur haar daarvoor beloonde met de vruchten, die zij werkelijk van node had. Het is een terugkeer naar de eenvoud, het is een terugkeer naar de eenheid. Manneer die eenheid kan ontstaan in een relatie met de aarde, zal zij ook ontstaan in verband met de geestelijke werelden. De kunt niet hier harmonisch zijn en gelijktijdig daar disharmonisch. Dat wil zeggen dat de werelden van geest en stof gaan samenvloeien, dat er een soort nieuw bestaan komt, waarbij het wereldbeeld en de levensbeschouwing aanmerkelijke veranderingen ondergaan. Dingen die je redelijk niet eens kunt uitdrukken in termen van deze tijd. 't Wordt een tijd waarin het geloof en het wonder dat het geloof doet weer even vanzelf sprekend wordt als nu het technisch wondertje als nu wanneer je alleen maar een knopje omdraait en het licht gaat branden. De mens moet terug naar de tijd dat de geestelijke krachten een natuurlijk deel worden van zijn bestaan. Hij is bezig daarheen terug te keren. Veranderingen van de tijd zijn in feite veranderingen van het bewustzijn. Er is een stelling die zegt de werkelijkheid die wij werkelijk denken te beleven is de werkelijkheid die wij scheppen door onze gedachten. Dat klopt voor een groot gedeelte. Er zijn ook mensen, die zeggen wanneer ik dus anders ga denken, wordt mijn werkelijkheid anders. Ik zeg niet, dat je de hele werkelijkheid kunt veranderen, maar soms lijkt het er heel veel op.

Er zijn wijzen die zeggen wanneer de kracht niet in je leeft, geen vijand meer kent, zal dat al beantwoorden aan je werkelijk denken, je werkelijke behoeften. Die tijd komt naderbij, maar ze is er nog niet. Waar in deze dagen voltrekken zich die eerste psychische, fysiologische en uiteindelijk ook geestelijke veranderingen die namelijk van groot belang zijn. Ik weet niet of ik u kan overtuigen. In de wereld waarin u vandaag bestaat lijkt me dat wel erg moeilijk. Ik kan me best voorstellen dat er dan gezegd wordt waarom er dan zoveel ellende op de wereld moet zijn. Het is heel eenvoudig. Wanneer je je richt tegen de wetten van de natuur, richt de natuur zich tegen jou. Je kunt de natuur tot je vijand maken of tot je vriend. Je kunt één zijn ermee, of je kunt een vijand zijn, die probeert haar te beheersen, maar dan gelijktijdig als vijand

voortdurend haar slachtoffer wordt.

❖ *En al die onschuldigen dan?*

Natuurlijk, onschuldigen genoeg die er onder lijden. Maar als je je realiseert dat het leven verder gaat, wat is dat lijden dan eigenlijk? Wat is het leven anders dan een voortdurend sterven? Is het sterven anders dan het geboren worden in een nieuwe wereld? De dingen zijn niet zo belangrijk als mensen ze zien. Als de eenheid van je wezen maar blijft bestaan, maar ook de eenheid van je wezen met de totaliteit of het isolement ervan met alle gevolgen die er aan verbonden zijn. Het is hier wel eens verteld dat in het hiernamaals de mens zijn eigen wereld door zijn eigen gedachten schept. Leer je zien hoe je die wereld moet scheppen, die haat en bang is. Die voortdurend een tegenstander van alles is hier op aarde. Die zal uiteindelijk al zijn dromen van weten van zichzelf zien waar worden, al zijn dromen van macht zien verkeren in een beheerst worden. Die eeuwige compensatie blijft bestaan, we zijn deal van een totaliteit en hoe meer we ons een gaan gevoelen met het AI, hoe meer het AI zich een zal voelen met ons.

Er is gewoon een continue verandering, die eigenlijk niet opvalt. Het gaat niet om eeuwen, maar ook niet om decennia. Omdat de uiterlijkheden zoveel mogelijk gehandhaafd blijven maar gelijktijdig aan inhoud beginnen te verliezen. Ik denk, dat je met enige zekerheid kunt zeggen dat vanaf 1988, 1990, die periode, die behoefte aan harmonie en eenheid steeds sterker kenbaar gaat worden. Dan zal ongetwijfeld een deel van het gebeuren op aarde gaan domineren. Tot het jaar tweeduizend, 2036 zullen zich zeer belangrijks ook materiele dingen gaan afspelen, als gevolg van die innerlijke verandering. Maar je kunt niet zeggen dat dit weer de zilveren tijd van de paradijshemelen is. We zijn weer teruggekeerd van de ijzermaterie naar het toch alweer eenvoudiger brons dat zachter is, maar ook veel andere mogelijkheden biedt. Voor we het weten gaan we via het koper weer terug en beseffen we dat vele soorten gesteente tezamen een berg kunnen maken. Als we dat eenmaal beseffen dan zijn we al weer duizend jaren verder natuurlijk, dan ontstaat werkelijk dat rijk van harmonie en eenheid waar ik over spreek.

Er begint een nieuwe ronde. We mogen een ding niet vergeten. Ik heb gezegd dat wanneer die fase bereikt is, de voortgang van die fase gebaseerd is op alle voorgaande fasen. Je kunt dus niet zeggen dat er een herhaling is. Wij spraken daarom ook wel eens van de spiraal van het leven, de spiraal van de ontwikkeling en wat dies meer zij. Er herhalen zich wel gelijksoortige omstandigheden maar de middelen zijn anders en naar sommige van ons menen neemt daardoor de snelheid van aanpassing en verandering toe. Is dat voldoende?

❖ *U hebt het over de cycli gehad, achteruitlopend. Ik dacht dat de cycli altijd opstijgend waren?*

Cycli zoals de mensheid doormaakt gaan altijd in een richting. Men gaat van begin naar begin. Dat betekent dat het begin waarvan men is uitgegaan ook weer bereikt wordt, maar men kan zelf een ander niveau bereiken. Een terug gaan in de tijd bestaat wel voor andere wezens. Wezens voor als de tijd als het ware in andere volgorde loopt. Hun bestaan is daarop gebaseerd en binnen dat bestaan geldt ook weer hetzelfde. Ze bewegen in een andere richting, maar ze komen ook weer op hetzelfde punt van uitgang terug.

❖ *U bedoelt de demonen?*

Ja dat noemen mensen dan demonen. Demonen zijn eigenlijk de sprookjes van de mensen over de krachten die ze niet begrijpen.

❖ *Vraag over de schrijver van een boek over demonen. Is de schrijver voor 100 % betrouwbaar?*

Niet helemaal. Maar u moet net zo bekijken. Als die dingen tot uw gevoel spreken hebben ze voor u betekenis. Maar wanneer u probeert ze verstandelijk te begrijpen dan zult u er heel weinig aan hebben

❖ *Voor hoeveel % denkt u dat het wel serieus is?*

66 %. Dus iets meer dan de helft. Maar er zit een hele boel versiering ingeweven naar ik aanneem uit commerciële overwegingen.

❖ *Zijn er nog moeilijke crisisperioden op til?*

Ja, wat noemt u een crisisperiode? Die krijgt u nog wel. Oorlogen niet waarschijnlijk, tenminste geen wereldschokkende oorlog. Er zullen natuurlijk altijd krijgshandelingen blijven, dat zal

denk ik nog wel een jaar of vijftig doorgaan. Maar wanneer u zegt crisis in natuurrampen die kun je niet voorkomen. De strijdigheid in de mensheid resoneert in de aarde en vergroot de mogelijkheid dus van een gewelddadig herstel van evenwichten. Dat betekent dan voor de mens meer vulkanische uitbarstingen, aardbevingen, tornado's al dat soort dingen.

❖ *Er zijn toch bepaalde plaatsen op de wereld die er veel gevoeliger voor zijn op die breuklijnen en zo. Dat kun je dan toch de mensen niet verwijten.*

Wat ik ga zeggen klinkt misschien heel vreemd. Neem nou een hond. Op de hond zitten honderd vlooiën. Nu zijn er een paar vlooiën bij die hebben honger, beginnen door te bijten en de hond begint te krabben. Is het nu de schuld van die vlooiën of van al die andere vlooiën die zich voortplanten of is het gewoon een wisselwerking die ontstaat. Schuld is een hele moeilijke kwestie. met is schuld? Schuld is in feite niets anders dan je schuldig gevoelen of door anderen schuldig geacht te worden omdat je niet in staat bent de werkelijkheid van met je bent en met je doet te begrijpen. Dus die mensen zijn natuurlijk niet zonder meer daaraan schuldig. Maar er zijn een groot aantal breuklijnen, die lopen onder meer in de richting van Afrika de Middellandse Zee. Aan de andere kant lopen ze tot Alaska. Dan is er ook weer een die loopt over de oceaan over Nippon over de Philippijnen en Indonesië naar Aden. Als je dat allemaal bekijkt dan heb je daar inderdaad de kans dat er bevingen van grote omvang bestaan. Maar de invloed is niet wat er tot stand wordt gebracht ter plaatse. Er is altijd een spel waarbij hele delen van de aardschors ten aanzien van elkaar fricties en spanningen opbouwen en een ontlading is op bepaalde punten waarschijnlijker. U krijgt binnenkort in Europa ook weer een bevinkje. Ik denk aan Italië en een stukje Zuid Frankrijk misschien met misschien nog een tikje mee in de richting van Barcelona, 't Zal wel niet erg zijn, maar ik denk toch wel dat het er komt. Dat komt niet omdat die Fransen zo slecht zijn maar gewoon door de verdeeldheid van de mensheid. Het voortdurend opbouwen van spanningen wordt dan in zoverre door de aarde overgenomen dat er ontladingen ontstaan die zelf dergelijke ontladingen tot stand brengen waar zij niet verwacht worden. Ik mag er misschien op wijzen dat een paar maanden geleden sprekende over toekomstige mogelijkheden van een beving in de buurt van San Francisco toen hebben we gezegd dat de kans er aardig inzat dat die komt. Maar we denken dus voorlopig in de eerste plaats aan een ramp voor bij voorbeeld Mexico city.

❖ *Vragen over een magnetisch veld enzovoort.*

Wanneer u een eenzijdig werkzame magneet volgt kunt u er gebruik van maken bij een ander magnetisch veld kunt u er zowel kracht mee opwekken en u kunt er ook stuwkracht mee opwekken. Aan gezien dus andere voorwerpen daarvoor gevoelig zijn, kunt u ze gebruiken als een soort kraan of tractie op afstand. Er zijn een hele hoop dingen mee te doen. Dat is een ontwikkeling die pas goed plaats kan vinden als alle mensen zoals u hun angst of onbegrip voor de eenpolig werkzame magneet dus hebben opgegeven. 't Zal nog wel even duren denk ik. Met is een van de principes waarop je onder meer ruimte kunt baseren en zeker planetair.

Vrienden, we zijn heel erg afgedwaald, maar het is wel leuk te constateren dat wij en de geesten toch niet helemaal gek zijn. Misschien dat u daardoor dan toch ook een beetje meer geloof kunt hechten aan de onwaarschijnlijke voorspelling, dat de mensheid een innerlijke verandering aan het ondergaan is. Deze gaat in steeds sterkere mate zijn inwerking tonen op de mensen onderling en maar ook op de relatie mens natuur, mens en aarde. Hierdoor gaan ook veel geestelijke harmonieën duidelijker en meer en meer deel uit van alle menselijk bestaan.

Het klinkt nu voor sommige van u nog veel ongelooflijker dan de eenzijdige magneet. Een eenzijdig werkzame magneet. We zitten er niet zo ver naast, geloof me maar. En daarmee wil ik gaan afsluiten. Wanneer u zich afvraagt wat hebben wij hieraan, dan kan ik u alleen het volgende zeggen: Wees uzelf zonder voorbehoud en zonder schaamte. Zonder een ander te dwingen zonder uzelf te verloochenen, tenzij dit voor anderen een zeer belangrijk iets is. Probeer uzelf een te voelen met mensen waar u kunt, een te voelen met de natuur waar het u mogelijk is. Ban negatieve gedachten zo veel mogelijk uit. U hebt ze natuurlijk,, maar leg uw nadruk op de positieve dingen. Probeer met blijer wat feestelijker als het ware elke dag opnieuw te beleven, dan bevordert u de evolutie waarvan ik sprak. Dan maakt u voor uzelf, maar ook voor anderen een toenemend positief beleven het bestaan van de werkelijkheid mogelijk. Hierdoor lukt het u misschien uw eigen leegte te verdrijven en kunt gelijktijdig anderen iets geven. Hierdoor zien zij opeens hun innerlijke leegte als iets met andere mogelijkheden of andere bestemming. Niet de wereld die u hervormt zal van betekenis zijn. Wel echter datgene met u innerlijk bereikt, met u innerlijk uitstraalt. Als u daar dan bepaalde

riten bij wilt gebruiken, zal dat mij een zorg zijn. Het gaat er niet om hoe U het doet, het gaat er om dát u het doet. Besef dat uw benadering van het hoog geestelijk bestaan tot het meest simpele stoffelijke toe, gebaseerd moet zijn op een geven. Geven betekent dat je daar waar een noodzaak bestaat buiten je dat je eenvoudig jouw waarden gebruikt om een ander verder gaan mogelijk te maken. Het betekent dat je daarvoor niets terug verwacht, niets terugkrijgt. Omdat je als deel van het geheel wilt leven en functioneren. Wanneer je dit doet met je geestelijke mogelijkheden zowel als met je stoffelijke, zult u ontdekken dat je daardoor niet alleen zelf verandert maar dat je ook je wereld verandert. Het is uiteindelijk die verandering van de wereld waar het uiteindelijk om ging bij dit onderwerp. De verandering der tijden. Tijd is een illusie. Tijd is een opeenvolging van momenten omdat het geheel niet als een geheel zonder breuk beseft kan worden. Tijd is eenvoudig een factor in de ruimte van beweging waarbij massa's enzovoort een rol spelen. Het zijn allemaal maar dingen, die je een naam kunt geven. Tijd is iets dat in onszelf bestaat. Verandering van tijd is daarom iets met zich eerst in ons zelf moet voltrekken. Als wij in ons zelf de verandering ondergaan zullen we zien dat tijd eigenlijk wegvalt. Dat we steeds meer totaliteiten beleven en weten dat tijd een illusie is. Ik dank u voor uw aandacht.

Goeden avond.

24 September, openbare avond. Na de pauze.

Goeden avond allemaal Zijn er schriftelijke vragen dan gaan die voor. Antwoord krijgt u zover we er iets van af weten.

❖ *Hoe zal de Islam zich verder ontwikkelen? Ook naar harmonie?*

De Islam zal zich zeker verder naar harmonie ontwikkelen. 't Is opvallend dat er op 't ogenblik neiging is om een mate van eenheid te bereiken met de meeste mensen niet weten is dat in de tijd van Mohammed door de profeet zelf is gezegd: je moet eerbied hebben voor de Christus van Jezus en voor de rabbies van het joodse geloof. Wij hebben een gezamenlijke stam en onze God is dezelfde. Dat is vastgelegd. Dat zijn ze wel vergeten in een hoop richtingen en er zijn natuurlijk overal ijveraars die het op een andere manier willen doen, maar in feite groeit de Islam naar volwassenheid. Dat betekent dat ze ook een mate van verdraagzaamheid voor anderen moeten ontwikkelen voor het inzicht zelf een beetje beter gaat functioneren. Niet alleen maar een uiterlijk vertoon te zijn, maar ook een innerlijk beleven.

❖ *Staat in de Koran wat u zo net zei?*

Dat staat niet in de Koran. Het staat in de aanvullende geschriften. Er staat naast de Koran een aanvullende beschrijving van Hans Leder en daar staat onder meer deze opmerking in en nog enkele andere die commentaar geven op de (onverstaanbaar) van de koe. Voldoende?

❖ *Wet is de relatie van voorouderverering en de Witte Broederschap?*

Zo ver ik het weet, geen. De ouderverering is in feite een terug grijpen op het voorgeslacht, waarvan je zelf het resultaat bent door datgene wat jou is voorgegaan beter te kunnen zijn dan wat jou is voorgegaan. Dat is de basis van voorouderverering, tenminste in de meer esoterische zin van het woord. Daarvoor heb je natuurlijk ook nog voorouderverering gehad, maar niet over ieders voorouders, meer over koningen, priesters, helden en. En die werden dan vereerd omdat je doden kunt raadplegen over problemen waar je zelf niet voldoende inzicht voor hebt. Dat is eigenlijk de basis. De Witte Broederschap heeft eigenlijk geen nageslacht in die zin. De Witte Broederschap is een begrip, een samenwerking tussen het menszijn als een soort totaal van waaruit men probeert voor de mensheid op welke manier dan ook het begrip van dit behoren tot het geheel mogelijk te maken. Dus dat zijn twee heel verschillende dingen dunkt mij. Voldoende?

❖ *Zijn er ook koningen die tot de Witte Broederschap behoren?*

Er zijn koningen geweest, er zijn ook bedelaars geweest. Kijk, als je zegt er zijn koningen geweest die tot de Witte Broederschap behoorden, dan zijn het er maar een paar geweest, maar enkelen inderdaad. We zien ook in enkele gevallen bij de eerste en de tweede uittocht uit Atlantis, dat ingewijden die zijn weggetrokken zich betrokken voelen bij een bepaald volk. Dit is onder meer gebeurd in Egypte en ook nog in Azië. In de Kaukasus is ook nog zo'n groep geweest. Hier was dus de geestelijke leider geen werkelijke koning maar hij werd later door degenen die na hem kwamen koning genoemd. Hij werd door de priesters tot een God verheven. Dat was de enige manier waarop zij zichzelf konden verontschuldigen dat zij niet de

wijsheid bezaten die ze zouden moeten hebben als ze zouden zijn het Israëli van ons. Is dat duidelijk? Het zelfde als Jezus. Jezus heeft wonderen gedaan, hij heeft dit gedaan, hij heeft dat gedaan. Hij heeft de apostelen allerlei wonderen laten doen. Maar ja zeiden ze dan, dat kon omdat hij Jezus was en dat zij de apostelen aren. Het koninkrijk Gods is weliswaar in ulieden maar laat het daar nu alsjeblijft liggen want de buitenkant zullen wij wel voor u beheren. Hier wordt Jezus als het ware van de mensheid weggedreven om de consequentie van zijn leven voor degenen die hem navolgen kleiner te maken, weg te wissen.

❖ *Een niet geheel te volgen vraag, waarvan het eind luidt: als iemand hier voor het huis iets overkomt zou daar dan na bij voorbeeld een uur nog iets aan te doen zijn?*

Zuiver theoretisch zou het mogelijk zijn. De grote moeilijkheid is om dit mogelijk te maken zoudt u moeten werken met antimaterie en aangezien iemand die uit gewone materie bestaat praktisch niet met voldoende antimaterie kan werken is hij dus ook niet in staat om de tijd om te draaien. Aangenomen dat men wel over die kennis zou beschikken en in staat zou zijn antimaterie zodanig te neutraliseren dat zij in positieve materie gebruikt kan worden, dan zou men inderdaad de tijd en het gebeuren doen stilstaan en zelfs terugzetten. Bij die terugzetting zou men dan bovendien nog de mogelijkheid hebben de herinnering te bewaren, zodat men in staat is de verdere ontwikkelingen te wijzigen. Maar het is een zeer theoretische vraag. Je kunt namelijk alleen temporele teruggang veroorzaken op het ogenblik dat je met enorme hoeveelheden energie komt tot een bewustzijnsverplaatsing, die in zichzelf een bewustzijnservaring bevat. Bovendien moet je dan nog in staat zijn de temporele teruggang over te brengen op andere delen van het waargenomene totdat je werkelijk in staat bent een verandering tot stand te brengen.

❖ *Dus ook vanuit de geest kan men niet ingrijpen op datgene met een uur geleden gebeurd is?*

Nee, dat kun je niet.

❖ *Zal de religie in Rusland en in China belangrijk worden en wat zal die religie dan zijn?*

Op 't ogenblik is de religie nog de partij en wanneer de partij niet in staat is om aan menselijke behoeften op religieus gebied tegemoet te komen dan heeft men een aanvullend iets nodig bij voorkeur met een ritueel en bepaalde geloofsinhoud. Dan denk ik dat bij voorbeeld in Rusland het Christendom aanmerkelijk belangrijker zal worden dan het nu nog is. Gelijktijdig zal het onderdanig moeten blijven aan de staat en het dus een partijorgaan moeten worden.

Rusland betreft zien wij dat de trots op het verleden enorm opleeft en dat voor een bepaalde ontwikkeling dus ook een terugkeer tot een Taoïstische en andere denkwijze van groot belang is. Dat daarbij ook Christenen enige vrijheid krijgen is van zelf sprekend. Hoewel ik niet geloof dat je in China op een grote terugkeer van het Christendom moet rekenen. De terugkeer naar bepaalde taoïstische denkwijzen zie ik daar wel zitten. Ik denk dus gewoon dat men in deze landen beseft dat een uiterlijk systeem altijd gevaarlijk blijft. tenzij het gedragen wordt door een innerlijke aanvaarding. Voldoende?

❖ *Is men daar dan mee bezig in China?*

Men is eigenlijk niet daar mee bezig. Men heeft in China als tegenpool voor alles met de revolutie tot stand heeft gebracht terug willen grijpen op de feitelijke volksziel. Om dat de partij door die culturele revolutie van het werkelijke leven van de mensen sterk vervreemd was. Nu gaat men terug grijpen op de grootheid die eens was. De basis daarvan is onder anderen Tao Confuce, Laotse en verschillende grote dichters die verboden zijn geweest. Al deze mensen zijn nu Meer op de voorgrond geschoven om de mensen duidelijk te maken dat er een continuïteit is. Dat is het doel van de regering zelf. Gelijktijdig zijn ze daarbij een innerlijk leven aan het bevorderen, dat een heel nieuwe inhoud aan het bestaan zal geven vooral voor veel jongeren. Dat beseffen zij misschien niet of achten het niet belangrijk. Tenminste voor de verdere ontwikkeling in China.

❖ *Zal de Lama ook weer naar Tibet terugkeren of is men daar ook op tegen?*

Het boeddhisme is al opgeleefd daar maar de Dalai Lama kan niet terugkeren daar. Dat is ook heel begrijpelijk. Een Dalai Lama is een priesterkoning. En een priesterkoning kan niet terugkeren als dienaar. Daarmee zou zijn gezag, zou zijn betekenis wegvallen. Ik wil u erop wijzen dat op het ogenblik in Tibet een zeventiental kloosters zijn gerestaureerd, dat er al tweehonderd kloosters zijn waarvan het functioneren zij het in beperkte mate alweer wordt toegelaten. Dat erediensden, volgens het Lamaïstisch Boeddhisme weer plaats vinden, dat er weer geestesdansen plaats vinden en al die dingen meer onder het toezicht oog van de

Chinese regering. Er is dus sprake van een vrijheid daar. Een opleving van gebruiken en indirect waarschijnlijk een poging om het toerisme dat in die richting erg duur zal zijn naar ik aanneem zodanig te bevorderen dat het economisch bepaalde voordelen biedt.

❖ *Zal er een toenemende harmonie zijn met de geesten van voorouders, overledenen van hogere of lagere orden? Hoe ontstaat die?*

Pas als je de wereld van de geest goed gaat beseffen kun je er mee in harmonie komen. Dat is duidelijk. Om die harmonie te bereiken moet je alvast beginnen om niet alles met daaruit komt weg te drukken als onredelijk, irrationeel niet passend of iets dergelijks. het is mogelijk. Persoonlijk kun je een dergelijke harmonie bereiken met een of meer geesten. Maar dat is niet met het totaal dus. De voorouders zullen daarbij ook wel een rol spelen neem ik aan. Maar die voorouders zijn dan toch niet belangrijker dan andere geesten. De grote moeilijkheid is op het ogenblik dat de meeste contacten met de geest geheel onbeseft plaats vinden. Dat geldt zowel voor contacten met lichtende als met duistere geesten. Ik denk dat daar inderdaad wel verandering in gaat komen. Manneer dat durf ik ook niet te zeggen.

❖ *Zou er op dat gebied geen ontdekkingen gedaan kunnen worden in de parapsychologie bij voorbeeld?*

In de parapsychologie lijkt het me moeilijk omdat de parapsychologie zonder het te beseffen langzaam maar zeker is afgegleden naar een controleringsmanie waarbij men dus de controle eel het feitelijk mechanisme niet of maar zeer ten dele kan begrijpen. Er zijn achter pogingen gedaan om vanuit de United States, in Rusland natuurlijk, in Bologna, waar men inderdaad gaat werken vanuit krachtvelden of vanuit een geladen omgeving een omgeving maar gelijkspanning is aangebracht of een bepaalde fluctuerende spanning. Daar kun je dus inderdaad betere resultaten mee krijgen. Het is aannemelijk dat men op den duur zover komt.

De apparatuur, die in Engeland is ontwikkeld en die onder meer het vastleggen van geestesstemmen, zij het zeer beperkt en zwak nog heeft mogelijk gemaakt echter, wordt door de metenschap nog niet als zodanig aanvaard. Ook door de parapsychologie wordt dit niet volledig au aerieux genomen. Zolang dit niet het geval is kun je via de wetenschap ook gaan verdere ontwikkeling verwachten. Wanneer er een microstroom is, laten me zeggen op een kristalvlak waarbij een variant kan worden geïntroduceerd, die zodanig gering is dat met geestelijke energieën niet verder te moduleren valt.

❖ *Hoe werkelijk zijn de verschijningen van de Heilige Maagd in Joegoslavië en wat is haar eigenlijke boodschap? De verschijningen hebben dagelijks plaats.*

Hoe werkelijk zijn die verschijningen? Er zijn de laatste tijd heel met van die verschijningen en verschijnsels. U hebt het nu over een geval, maar mag ik even opmerken dat de Heilige Maagd wenend, vermanend de vinger opheffend en dergelijke ten minste gezien is op dertig verschillende plaatsen. De mensen maken daar bedevaarten heen en dat loopt uiteen van Ierland tot Griekenland. Maar hoe komt dat? Nu blijkt dat die verschijningen voornamelijk worden gezien door kinderen. Kinderen zijn uitermate suggestibel en verder onbevangen. Als zij geleerd hebben dat de Heilige Maagd dit of dat is, dan zullen zij alles wat zij aanvoelen op die Maagd oriënteren. Dat wil zeggen dat zij visioenen zien maar ook dat zij het menen, bewegen, bloeden van het beeld en dergelijke zien. Wanneer nu heel veel mensen daarin geloven dan zullen zij dat steeds gemakkelijker zien. Dus de Heilige Maagd beweegt regelmatig. Die mensen gaan er heen, dat Mariabeeld staat dan in het donker, staat buiten, heel veel scherpe lampen erop gericht en de gelovigen zitten met hun kaarsje te flakkeren in het duister en maar staren naar dat beeld. Dan beweegt het vanzelf, het is eigenlijk tocht. Wanneer een steen koud is en er komt warme lucht binnen die vochtig is dan kan warmte condenseren. Dan zeggen de mensen dat de Heilige Maagd weent. Dan hebben ze inderdaad iets gezien. De realiteit daarvan in stoffelijke zin zult u dus niet bijzonder groot moeten vinden. Maar hoe moet je een visioen als merkelijkheid inschatten? Het is een persoonlijke merkelijkheid, maar 't is toch echt. Het kan niet dat deze visioenen op de werkelijkheid betrekking hebben. Maar ik geloof toch dat je in deze zin al die wonderen als werkelijkheid kunt beschouwen, omdat ze de uiting zijn van problemen van de mens. Inspiraties die een mens ontvangt ook als deze dan geprojecteerd worden die zuiver stoffelijk gezien, als verschijnsel niet reëel zijn. Voldoende?

❖ *Is er nog een vervolg op die aardbeving van Mexico?*

Ja, er komen nog een aantal bevingen in die buurt meer naar het Noorden toe. Ik meen dat

het volgende punt San Diego is. We kunnen rekenen dat deze spanningsonrust niet door deze beving is opgeheven. In feite is de structurele zwakte van de Sint Andreas onder veel grotere spanning is komen te staan. Maar door overigens een aantal bevingen plaats zullen vinden, waarvan de heftigheid beperkt blijft, zodat ze misschien 4 op de schaal worden en niet meer 7 of 8.

❖ *Hoe gaat het met die piramiden? Hebben die daar ook nog last van?*

Als u denkt aan de vorm en verder aan de compactheid van de bouw. Er zijn maar heel weinig ruimten in, zoals u misschien weet. We kunnen zeggen dat misschien enkele van de bouwsels, toptempeltjes en dergelijke enige schade hebben. Aan de buitenkant zal misschien enige schade ontstaan doordat er met stenen uitrollen, maar zo'n piramide is heel erg moeilijk te vernietigen omdat zij een compact grondvlak hebben terwijl de vorm zelf de massa steeds minder doet zijn naar de top toe. Hetgeen de uitslag van de massa steeds minder maakt dan bij gelijkblijvende massa het geval zou zijn, zeker wanneer die rechtlijnig lopen.

❖ *Klopt het hart omdat het bloed stroomt of andersom?*

Het antwoord is betrekkelijk eenvoudig. Het bloed stroomt omdat het hart klopt. Het hart klopt omdat er een bepaalde hoeveelheid van zenuwenergie is die door een dwarsgestreepte spier gestimuleerd wordt. Wanneer eenmaal daardoor de bloedsomloop op gang komt, de impuls zichzelf herhalend, gelijktijdig de frequentie van de harteklop en daarmee de pulsatie van het hart en daarmee van de dwarsgestreepte spier bepaalt. Er zijn veel andere circulatiemogelijkheden geweest. Er is in de oertijd een systeem geweest waarbij je eerder kon spreken van een soort darm met lichaamsvocht dan van een hart. Dat waren dieren die grotendeels nog in het water leefden. Toen ze zich aan land begonnen te bewegen werd een meer specifieke circulatie noodzakelijk. Er ontstond aan de bovenkant een reeks kanalen die de bloedsomloop voor de ledematen ging regelen en ook een soort hart. Dit hart was open overigens naar het totale kanaal en regelde de pulsatie daarvan. Toen echter later de intensiteit moest worden bepaald naar de organen, ontstond er adernetwerk en verdween dat kanaal langzaam maar zeker. Dat is iets dat je ongeveer acht en een half miljoen jaar geleden had en dat na ongeveer vier miljoen jaren voor het landleven volledig voltooid was. Er waren toen toch nog bepaalde uitzonderingen; de hersenmassa van de sauriërs bij voorbeeld zit maar voor een gedeelte in de kop en voor een gedeelte in de borstholte. Je ziet dus langzamerhand verandert alles en wordt het naar gelang van de behoefte steeds een beetje verplaatst tot er uiteindelijk een totaal anders functionerend orgaan ontstaat.

❖ *Vraag over de ziels aspecten.*

De zielsaspecten zitten niet in het bloed, dat is een oud bijgeloof. Vroeger wist men heel weinig over de bloedcirculatie, laat staan over de werkelijke functie van het bloed. Men wist echter dat als het bloed verdween ook het leven verdween. Daarom dacht men dat de geest van de mens en de ziel in het bloed schuilden. Dit bijgeloof is tot laat in de Middeleeuwen aanwezig gebleven, maar het bloed is al zegt Goethe het ook anders, kein besonderer Saft.

❖ *Een vraag over de geboorte van een twee-eiige tweeling.*

Het is heel eenvoudig. Het blijkt, dat ofschoon bij doorboring met het spermazoïd van een eikel er onmiddellijk een beschermend vlies wordt gevormd, in enkele gevallen een tweetal kan doordringen en gelijktijdig of practisch gelijktijdig een fusie met de kern kan aangaan. Daarna ontstaat een splitsing van de fusie. Een splitsing van de celkern in gelijkwaardige delen. Wanneer nu een gedeelte niet bevrucht wordt en een gedeelte wel dan kan door penetratie ook nog een tweeling ontstaan, waarbij men dan maar de helft van alle chromosomen heeft. Dan krijgen we dus twee voertuigen met gelijke kwaliteiten. We krijgen verder een gelijksoortige genetische programmering. We hebben in beide entiteiten zitten, die tenminste elkaar moeten aanvaarden omdat anders namelijk deze samenwoning niet denkbaar is. Ze kunnen bovendien een heel verschillende voorgeschiedenis hebben. Daarom is er ook geen sprake, onverschillig wat er ook gezegd wordt, van een geheel gelijklopend lot. Zelfs niet van eenige tweelingen. Er is wel degelijk verschil in reactie, er is verschil in intensiteit. Maar door de grote gelijkheid van organisme blijft wel een voortdurende overdracht bestaan, zodat er in feite een sympathische band is die niet gemakkelijk te verbraken is en die beide er toe brengt de belevenissen van de ander voor zichzelf op aangepaste wijze te simuleren.

❖ *Vraag over de moeilijkheden in Zuid Afrika en hoe dat toch opgelost zal worden.*

Met een knal! En dat is doodgewoon omdat enerzijds de gekleurde bevolking nog niet voldoende doordrongen is van het feit, dat je om te kunnen beslissen over een zekere mate

van kennis moet beschikken. Aan de andere kant is tot de blanken nog niet doorgedrongen dat niet alleen je ras of je raserfdeel of je opvoeding, maar ook je mogelijkheid om een ander te begrijpen bepalend zullen zijn voor je mogelijkheid om samen over het geheel te beslissen. Aangezien op het ogenblik dingen worden gedaan van blanke zijde die je zou kunnen zien als een geloofsuiting, een superioriteit die toch ook op de bijbel is gebaseerd, dan kunnen we ons realiseren dat er wel een reformatie onder de blanken op komst is. Toch zal deze reformatie in zichzelf zal worden bestreden en gelijktijdig door de gekleurde bevolking als niet volledig oprecht zal worden aanvaard. Daarom is de enige oplossing met een knal. Zo verschrikkelijk is dat niet, gebeurt overal. Er is een ding, dat je goed moet begrijpen. Afrika kan niet als een blanke industriële natie blijven voortbestaan op het ogenblik dat de gekleurde bevolking daar rechten verkrijgt. Dat realiseren de meeste mensen zich niet. Een geïndustrialiseerde maatschappij kan daar alleen functioneren op het huidige systeem en de huidige welvaart voor de blanken als er sprake is van een soort slavenarbeid van de bevolking. Met andere woorden wanneer de arbeidsmarkt volledig gedomineerd en beheerst kan worden. Is dat niet het geval dan krijgen we een land dat aan de arbeiderseisen volledig ten onder gaat. Dat het soms heel ver gaat kun je zien in Engeland en ook in Nederland. Op een gegeven ogenblik moet er een belangenovereenkomst bestaan tussen werkende en werkgevend partij en zo lang dat niet mogelijk is blijven tegenstanders elkaar benaderen, krijgen we een voortdurend probleem. Beide keren door toegeven een zekere vrede te benaderen, ik denk dat hun toegevendheid verder gaat dan de economische mogelijkheden. Uiteindelijk worden sociale moeilijkheden hierdoor onvermijdelijk.

❖ *Kunt u iets vertellen over Hata-yoga?*

Ja, dat kan ik. Hatayoga is een vorm van lichaamsgymnastiek en ademhalingsgymnastiek, gebaseerd op het vinden van rust, maar helaas meestal wordt gebruikt ter verkrijging van een beter figuur. Alle yoga is een beschouwing van innerlijke waarde, waarbij men probeert de innerlijk bereikte harmonie zodanig toe te passen dat zij uiterlijk een beheersbaar affect heeft. Maar hoeveel mensen zijn in staat de filosofische achtergronden in zich op te nemen? Die achtergronden zijn noodzakelijk om de uiterlijke praxis van de yoga eigenlijk resultaat te verschaffen en zo kun je doorgaan.

❖ *Hoe denkt u over Baghwan?*

Ach ja, Baghwan, Baghtoe, Baghly. Laten we een ding goed onthouden. Dat de Baghwan althans een voordeel heeft. Hij geeft zijn gelovigen vaak de mogelijkheid om niet zijn gedachten maar zijn uitstraling te delen en dat is nog een oud principe van overdracht. Het jammere is dat sommige voor die uitstraling zo weinig gevoelig zijn dat ze er uiteindelijk met de kas van door gaan. Zie zo, dat was de Baghwan.

❖ *Een spreker voor de pauze heeft gezegd dat de duivel een uitvinding van de mens was.*

Ja, dat heeft hij niet gezegd, je zou het nog anders moeten zeggen feitelijk. De duivel is een mens, ontdaan van zijn gevoelens van hulpeloosheid en schuld bewustzijn.

❖ *Kunt u dit nog een beetje toelichten?*

Een schepping uit de mens oorspronkelijk. Omdat het 't bewustzijn is dat ook in deze geestelijke activiteit mee tot uiting komt. De vormgeving ervan wordt door de mensen voor een groot gedeelte bepaald. Met andere woorden de gelovigen geven gestalte aan het geheel, die niet met de werkelijkheid overeenstemt maar aanvaardbaar genoeg blijkt om die werking stoffelijk te kunnen uitdrukken.

❖ *En in die zin ook de duivels en de demonen?*

Nu wil ik wel verschil maken tussen demonen en duivels. Demonen zijn eigenlijk ook mensen. Een bekende filosoof heeft het over "de duivel in mij" wat door sommigen onmiddellijk vertaald is als de demon in mij, omdat zijn filosofieën niet helemaal aanvaardbaar waren. Datgene met de mens niet kan beheersen en met hij gelijktijdig vreest hetzij in zichzelf of in anderen, schrijft hij toe aan een duivel. Al datgene met hij in zichzelf begeert of in anderen wil bewerkstelligen schrijft hij toe aan God. Als zodanig zijn beide abstracties door de mens geschapen. Een demon daarentegen is een wezen dat leeft in een totaal andere levenskracht en tijdsverhouding dan een mens en daardoor in zijn reacties, hoe goed bedoeld dan ook, gevolgen kan veroorzaken die voor een mens desastreus zijn. Dat is een groot verschil. Kijk, toen men Sinterklaas nodig had om cadeautjes uit te delen, kon men zich toch niet voorstellen dat een dergelijke goedheid ook straffend kon optreden. Dus hadden ze een Zwarte Piet nodig.

In die zin kun je zeggen dat de duivel de Zwarte Piet van God is. Ze horen dus bij elkaar en zijn onverbrekkelijk verbonden. De twee kanten kruis en munt op elke penning zijn wel afzonderlijk getekend of omschreven, maar zonder elkaar zinloos en waardeloos. God en duivel komen voort uit de dualistische benadering van de mens. Van alle verschijnselen omdat hij eenheid eenvoudig niet kan beseffen. Daar zijn zijn mogelijkheid tot verdeling en oriëntering niet ver genoeg voor.

Laten we gaan sluiten op de gebruikelijke manier. U geeft drie woorden en ik probeer er iets van te maken.

Het Schone Woord

Wie eeuwen van oprechtheid kent, kent geen Karma.

In de vloed van tijd ontstaat slechts het ervaren dat telt als waarde van het ik, niet als een vloed van jaren en werkelijkheid omschrijft in het eigen ik geschreven, waardoor het mogelijk wordt het werkelijk te beleven.

En wie in eerlijkheid steeds streeft zichzelf te zijn in al ervaren, hij overwint de vloed van jaren.

Hij blijft altijd dat met hij is, geen karma dwingt hem tot ervaren.

Geen evenwichtigheid doet streven in mislukking toch verkerend totdat men eindelijk zal leren wat evenwicht in ik wel is.

Zo, wie in eerlijkheid het leven beleeft en tijd niet telt noch in jaren noch in eeuwen, maar slechts zichzelf is, hij is van karma dan bevrijd.

Want hij leeft zich als deel van dat wat buiten hem bestaat.

In de eeuwigheid, in ogenblik en tijd daar neergeschreven en zo, in zich, beperkt van vorm toch altijd eeuwig leven waardoor het leven tot alle leven dat verstaat tot alle leven in zichzelf beseft en ondergaat het deel zijn van het Al.

En is die tijd voltooid, dan zijn de eeuwen er niet meer, ze waren er ook nooit. Dan is er ook geen eerlijkheid maar werkelijkheid totaal beleven waartoe de tijd en al bestaan heeft mogelijkheid gegeven jezelf te zijn en toch een deel van de ene, nooit gesproken naam.

Ik hoop, dat dit voldoende is, maar ik wil toch nog één ding zeggen. Eerlijkheid tegenover elkaar is niet altijd mogelijk maar blijf eerlijk tegenover jezelf. Met die oprechtheid kun je in ieder geval de betekenis van je bestaan tegenover de tijd groter maken. Bovendien, als je eerlijk bent tegenover jezelf, dan behoef je geen leugens uit te stralen naar een ander. Dat komt uw harmonie dank ik wel ten goede.

Goeden avond en gezegende huisgang.